

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 63.

Vydána dne 29. listopadu 1950.

Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

152. Zákon o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby.**152.****Zákon****ze dne 25. října 1950****o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Oddíl 1.**Plavební bezpečnost a plavební orgány.****§ 1.**

Aby vnitrozemní plavba přispívala k úspěšné výstavbě a k rozvoji národního hospodářství, je třeba zajistit její řádný a bezpečný provoz. Plnění tohoto úkolu přísluší především ministerstvu dopravy a národním výborům.

§ 2.

(1) Provozovatelé plavby jsou povinni dbát toho, aby nikoho neohrožovali nebo nepoškozovali a aby nerušili řádný a bezpečný provoz vnitrozemní plavby.

(2) Provoz a zajištění bezpečnosti plavby (dále jen „plavební bezpečnost“) upravuje ministr dopravy v dohodě se zúčastněnými ministry nařízeními, v nichž může vedle plavebního pořádku a povinností provozovatelů plavby upravit zejména též povinnosti držitelů břehů a majitelů vodních děl, jakož i otázky provozu a používání přístavů a překladišť.

(3) Nařízení vydaná podle odstavce 2 mohou bližší úpravu svěřit obecným právním předpisům ministerstva dopravy nebo národních výborů.

§ 3.

(1) Péče o plavební bezpečnost přísluší národním výborům a ministerstvu dopravy.

(2) Přímý dozor na dodržování předpisů o plavební bezpečnosti vykonávají orgány pověřené národními výbory (dále jen „plavební orgány“).

(3) Je-li nebezpečí v prodlení, mohou plavební orgány učinit předběžná opatření nutná k zajištění plavební bezpečnosti, k nimž je jinak oprávněn národní výbor.

§ 4.

Ministr dopravy v dohodě s příslušnými ministry vydá pro plavební orgány předpisy

- a) o jejich služební pravomoci,
- b) o služebních znacích a vlajkách,
- c) o úpravě stejnokroje a výstroje a o způsobu vyzbrojení.

§ 5.

Plavební orgán může při výkonu služby požadovat od každého, aby poslechl jeho pokynů, výzvy nebo příkazů. Ministerstvo dopravy stanoví způsob, jakým se tyto pokyny, výzvy nebo příkazy dávají.

§ 6.

Zbraně smí plavební orgán při výkonu služby použít, šetře opatrnosti podle okolností případu potřebné, jen

- a) v případě nutné obrany, aby odvrátil násilný útok, jenž na něj byl učiněn, nebo který mu bezprostředně hrozí, nebo jímž se ohrožuje život jiné osoby,
- b) nelze-li jinak překonat odpor směřující ke zmaření jeho služebního výkonu,

- c) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku.

§ 7.

Plavební orgán má právo při výkonu služby žádat o vhodnou součinnost každý orgán veřejné správy; tyto orgány jsou povinny poskytnout podle možnosti potřebnou pomoc.

§ 8.

Plavební orgány budou vzaty do přísahy; předpisy o přísaze vydá ministr dopravy.

Oddíl 2.

Plavební znaky a světla.

§ 9.

(1) K zajištění bezpečnosti plavby slouží též plavební znaky a světla.

(2) Vlastníci (uživatelé) pozemků a objektů, na kterých mají být umístěny plavební znaky a světla, předepsané zvláštními předpisy, jsou povinni trpěti za přiměřenou náhradu zřízení, umístění, udržování a obsluhu těchto znaků a světel na svém majetku.

(3) Na pozemcích a objektech, které jsou ve vlastnictví státu a slouží veřejným účelům, lze zřizovati plavební znaky a světla pouze v dohodě s příslušným orgánem veřejné správy.

(4) Osoby, které provádějí na vodách, jichž se používá k plavbě, úpravy plavební dráhy nebo jakékoliv stavby či zařízení, jsou povinny vlastním nákladem označiti staveniště a pracoviště znaky a světly podle rozhodnutí příslušného národního výboru; neučiní-li tak ve stanovené lhůtě, je národní výbor oprávněn označiti staveniště a pracoviště na jejich náklad.

Oddíl 3.

Povinnosti provozovatelů plavby.

§ 10.

Provozovatelé plavby odpovídají za škodu způsobenou při provozu plavby osobami, kterých používají při provozování plavby tak, jako by ji způsobili sami.

§ 11.

(1) V případech havarie plavidel jest provozovatel plavby povinen bez průtahu a včas na svůj náklad zařídit vše, čeho je třeba, aby plavba nebyla touto událostí ztěžována, rušena nebo ohrožena, a řídit se při tom pokyny národního výboru (plavebních orgánů). Je-li plavidlo poškozeno tak, že jeho odvláčení po vodě není možné, je provozovatel plavby povinen odstraniti je na bezpečné místo na břehu.

(2) Neučiní-li provozovatel plavby potřebná opatření sám ve lhůtě stanovené národním výborem, je národní výbor oprávněn zařídit sám na účet a nebezpečí povinného, co uzná za nutné.

(3) Národní výbor může bez prodlení učiniti na účet a nebezpečí povinného potřebná opatření i bez jeho předchozího vyrozumění, je-li bezprostředně ohrožena bezpečnost vodních staveb, vodních zařízení nebo plavidel, nebo je-li tu jiný naléhavý veřejný zájem.

§ 12.

(1) Provozovatelé plavby jsou povinni bezplatně přepravovati plavební orgány při výkonu jejich služby, jakož i zavěšovati a vléci jejich služební plavidla.

(2) Provozovatelé plavby jsou povinni za náhradu provozních nákladů a skutečné škody dáti k použití národnímu výboru svá plavidla i s osazenstvem při povodních nebo při jiné živelní pohromě k záchraně lidských životů a majetku nebo vůbec za výjimečných poměrů.

Oddíl 4.

Zvláštní ustanovení o vojenské správě.

§ 13.

(1) Ministerstvo dopravy stanoví v dohodě s ministerstvem národní obrany pro plavidla a zařízení vojenské správy výjimky z ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných.

(2) O cvičení nebo opatřeních, jimiž by mohl býti dočasně rušen nebo ohrožen provoz plavby, dohodne se vojenská správa s příslušným národním výborem, který učiní další potřebná opatření.

(3) Ustanovení § 11 odst. 2 a 3 a § 12 se nevztahují na vojenskou správu.

(4) Vojenská správa odpovídá za škodu způsobenou osobami, kterých používá při provozování plavby.

Oddíl 5.

Závěrečná ustanovení.

§ 14.

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě s ministerstvem dopravy vyhláškou v příslušném úředním listě vydalo, měnilo, doplňovalo a rušilo předpisy o poplatcích plavebních, přístavních a pobřežních.

§ 15.

Působnost ministerstva národní bezpečnosti, jakož i působnost orgánů národní bezpečnosti zůstává nedotčena.

§ 16.

(1) Zrušuje se platnost, po případě použitelnost všech předpisů, které odporují tomuto zákonu; zejména se zrušuje vládní nařízení č. 198/1940 Sb., o vydávání plavebněpolicej-

ních řadů a jiných předpisů pro vnitrozemní plavbu.

(2) Pokud nebudou vydány prováděcí předpisy podle tohoto zákona, postupuje se přiměřeně podle dosavadních předpisů.

§ 17.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr dopravy v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Plojhar v. r.

za ministra Petra

